

Ο ΔΗΜΟΦΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ : 6325



ΕΤΟΣ 7ο
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2006
Αρ. Τεύχους 33
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ISSN 1109-2653

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΙΟΤΙΚΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
"Ο ΔΗΜΟΦΩΝ"

www.dimofon.gr

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 3, 196 00 ΜΑΝΔΡΑ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΤΗΛ./FAX:210 55.56.507

e-mail:dimofon@hol.gr, spdesigner2002@yahoo.gr

ALPHA BANK Αριθμ. Λογ/σμού: 168-00-2310062292

(παρακαλούμε να στέλνετε το αντίγραφο της κατάθεσης στο fax του Συλλόγου ή ταχυδρομικώς για ενημέρωση)

"Ο ΔΗΜΟΦΩΝ" ανταλλάσσεται με όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου





3 ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ISSN 1109-2653
ΚΩΔΙΚΟΣ : 6325

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ "Ο ΔΗΜΟΦΩΝ"

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΗΣ
(Κιν.: 6973.004.411)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
(Κιν.:6932.260.818)

Ταχυδρομική Διεύθυνση
28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 3
19 600 ΜΑΝΔΡΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ. / FAX: 210-55.56.507
e-mail:dimofon@hol.gr
www.dimofon.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ
ΜΕΛΩΝ / ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΚΟΡΟΠΟΥΛΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΚΟΡΟΒΕΣΗ ΕΛΕΝΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΜΕΛΩΝ
ΙΔΙΩΤΕΣ: 10 ΕΥΡΩ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ/ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ: 25 ΕΥΡΩ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ & ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΗΣ
Πρόεδρος Δ.Σ.

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΕΠΠΑ
(Τηλ.Fax.:210 555.82.91)

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Γιάννης Σπαρβέρης
Τηλ.: 210 5555960 - Fax:210 5550928
e-mail:spdesigner2002@yahoo.gr

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις
εκείνων που τα υπογράφουν.

Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική
αναδημοσίευση άρθρων, υπό την
προϋπόθεση
ότι θα αναφέρεται η πηγή τους.

(Η ύλη για το τεύχος <έκλεισε> στις 10/12/2006)

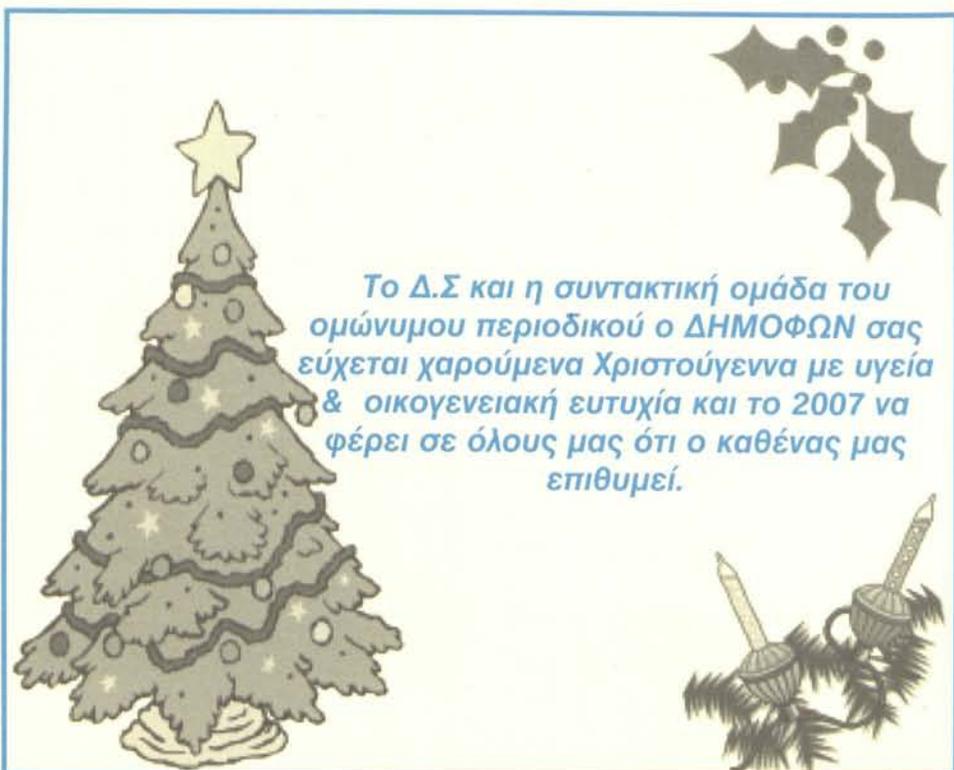
Ιησούς

Το σύνθημα θέμα συζητήσεως και προβληματισμού τις ημέρες των Χριστουγέννων είναι η γέννηση του Ιησού Χριστού, η πρωταγωνιστική πράξη όπως είναι άλλωστε εδώ και 2000 χρόνια για την παγκόσμια πραγματικότητα και την θρησκεία μας. Υπάρχουν όμως και άλλες παράμετροι του γεγονότος αυτού, καθ' αυτό αλλά και σε σχέση με το πρόσωπο του Ιησού που απασχόλησαν και απασχολούν τη θεολογική επιστημονική κοινότητα αλλά και τον απλό πιστό. Ένα από αυτά είναι και το όνομα "Ιησούς".

Ο Ιησούς μπαίνει στην ιστορία και δημιουργεί ο ίδιος ιστορία. Παίρνει όνομα από τη κοινωνία και εφαρμόζει τους νόμους, σεβόμενος τις παραδόσεις. Μολονότι προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση εντούτοις είναι απαλλαγμένος από το ψεύδος, και την υποκρισία αλλά και τη παρανομία που αποτελούν χαρακτηριστικά αυτής. Γίνεται Άνθρωπος αλλά δεν αποθνήσκει ηθικά και πνευματικά. Το Όνομά Του σύμφωνα με την ιστορία το έλαβε την 8η ημέρα από τη Γέννησή Του και σύμφωνα με τις υπάρχουσες παραδόσεις ήταν όπως και σε άλλα παιδιά "Ιησούς". Ένα όνομα αρκετά κοινό και συνδεδεμένο και με άλλες εξέχουσες προσωπικότητες της εποχής όπως Ιησούς του Ναυή. Το όνομα επίσης έχει και θεϊκή προέλευση δεδομένου ότι ο εμφανισθείς στην Θεοτόκο κατά τον Ευαγγελισμό Άγγελος Κυρίου το είχε υποδείξει. **Ιησούς σημαίνει: Αληθινός Σωτήρας.**

Και τελικά η ιστορία επιβεβαίωσε την προσφώνηση του Χριστού ακόμα και όταν η Θεότητά Του αμφισβητήθηκε με το σταυρό και το θάνατο. Κατάφερε να μείνει όνομα κυρίαρχο και λυτρωτικό.

Παρασκευή Τσούργιαννη
Θεολόγος Παν/μίου Αθηνών



Το Δ.Σ και η συντακτική ομάδα του ομώνυμου περιοδικού ο ΔΗΜΟΦΩΝ σας εύχεται χαρούμενα Χριστούγεννα με υγεία & οικογενειακή ευτυχία και το 2007 να φέρει σε όλους μας ότι ο καθένας μας επιθυμεί.

Περί παιδείας...

- Πολύ λόγος έγινε πρόσφατα περί παιδείας.
- **Λέμε λόγια, γιατί δεν πράττουμε έργα.** Και πρέπει να καλύψουμε το κενό, την απραξία μας. Να την δικαιολογήσουμε... (Και να "δικαιολογηθούμε"...)
- Δείγμα της παιδείας μας!...
- "Όχι παίζουμε", που λένε...
- Ναι, παίζουμε, στην πραγματικότητα. Και μάλιστα **"παίζουμε εν ού παικτοίς"**. Σ' αυτά που δεν είναι ζητήματα για να παίζουμε...
- Όταν οι μεγάλοι παίζουν, παλιμπαιδίζοντας, με τόσο σοβαρά ζητήματα, τότε πώς να αποκτήσουν παιδεία τα παιδιά;...
- Παιδεία, λοιπόν. **Η κατά γενική ομολογία και συμφωνία "μεγάλη ασθενής"**.
- Σ' αυτό συμφωνούμε όλοι. Πού διαφωνούμε μεταξύ μας; **Στο "τις παίζει;"!...**
- [Και μη μου πείτε ότι είναι πολύ βαρύγδουπο το ερώτημα, καθώς παραπέμπει αλλού αυτή η φράση, διότι φοβούμαι πως είμαι έτοιμος να προχωρήσω και πιο πέρα, στο ότι κινδυνεύουμε "δυστυχώς να πτωχεύσουμε"... Ως χώρα, ως κουλτούρα - πνευματικότητα, ως λαός...]
- **"Φταίει το κράτος"**.
- [Έτσι, αφηρημένα και αόριστα: "το κράτος". Απρόσωπα!...]
- **"Φταίει η κυβέρνηση ή οι κυβερνήσεις"**. Που δεν αυξάνουν τις δαπάνες της παιδείας...
- [Λες και οι λαοί δεν έχουν τις κυβερνήσεις που τους αξίζουν...]
- [Να "τσοντάρουμε" κι εμείς, βρε παιδιά, να φθάσουμε το 4 ή 5% του Α.Ε.Π., αν πρόκειται έτσι να δοθεί λύση στο πρόβλημά μας...]
- Ναι, φίλοι μου, κι εγώ συμφωνώ να δοθούν "περισσότερα λεφτά για την παιδεία", μα νομίζω πως το πρόβλημα δεν είναι (μόνο) εκεί...
- [Και φοβούμαι πως εντοπίζοντας το ζήτημα μόνο στην οικονομική διάστασή του, πέφτουμε στην μεγάλη παγίδα (και λάθος) του σύγχρονου κόσμου, να αποτιμά τα πάντα με μέτρο το χρήμα...]
- **"Φταίνε οι δάσκαλοι"...**
- ...που, αστόχαστα, παρασυρμένοι από επαγγελματίες συνδικαλιστές, προβάλλουν πάντοτε οικονομικά αιτήματα στις κινητοποιήσεις τους, ενίοτε "πασπαλισμένα" με επίφαση και θεσμικών αιτημάτων, για να 'ναι πιο ευκολοπαρουσίαστα και εύπεπτα από την κοινωνία.
- ...που ξεχνούν (συχνά ή ενίοτε) το λειτούργημα και την αποστολή τους, έτσι που την διδάχτηκαν όχι στα έδρανα τα πανεπιστημιακά (εκεί, ίσως, έπαψε να διδάσκεται εκεί και χρόνια), μα έμπρακτα από τους ίδιους τους δασκάλους τους...
- ...που υποβιβάζουν κάποτε [φταίει η "κακούργα η καθημερινότητα", η ανάγκη, "η άτιμη η κοινωνία" ή "ο κακός μας ο καιρός"...] το λειτούργημά τους σε μάχη απλά και μόνο "για τη θεσούλα και τη βολή" και απαιτούν να μην κρίνονται και να μην ελέγχονται από άλλους [Καλά, δεν είναι δα και οι μόνοι! Κάθε άλλο, μάλιστα. Αυτή είναι η απαίτηση του μέσου Έλληνα...]
- Μου έλεγε, όμως, ένας δάσκαλος τις προάλλες, στα πλαίσια μιας συζήτησης [συ-ζήτησης, χωρίς κραυγές, με "ευήκοον ουν" εκατέρωθεν]: Ο δάσκαλος (πόσο δε μάλλον ο καθηγητής) στις μέρες μας, δεν έχει και δεν μπορεί να έχει τον ρόλο που είχε παλαιότερα, ακόμα και για τα παιδιά της πρώτης δημοτικού, μεταξύ άλλων λόγων και διότι οι γονείς, ενώπιον των παιδιών τους, όχι απλώς "απομυθοποιούν" τον δάσκαλο, αλλά και εκφράζονται υποτιμητικά - καταφρονητικά γι' αυτόν...
- **"Φταίνε [και] οι γονείς"**, λοιπόν.
- Ναι, το δίχως άλλο. Και όχι τόσο ή όχι μόνο για το παραπάνω, μα και "για ένα σωρό" άλλους λόγους...



- ...που θεωρούν, για παράδειγμα, πως η παιδεία "αγοράζεται"...
- ...που νομίζουν πως παιδεία είναι (μόνο) η μόρφωση. Πως παιδεία είναι οι βαθμοί. Και όχι (κυρίως) η καλλιέργεια. Ο χαρακτήρας!...
- **...Που είναι πρόθυμοι και αρκούνται να πληρώσουν δασκάλους και φροντιστές για ιδιαίτερα μαθήματα (ήδη από τις πρώτες τάξεις του δημοτικού!...) και δεν μπορούν ή δεν σκέφτονται να αφιερώσουν οι ίδιοι λίγο χρόνο στα παιδιά τους...**
- [Το θέμα, εδώ, είναι ακόμα μεγαλύτερο, ακόμα τραγικότερο... Διότι (νομίζουν πως) "αγοράζουν" την αγάπη των παιδιών τους, όχι με χρόνο και συντροφικότητα, αλλά κερδίζοντας περισσότερα χρήματα, "για τα παιδιά τους" από την εργασία τους...]
- ["Τι να λέμε τώρα";... Τι να πρωτοειπώ;...]
- ...που, γυρνώντας στο σπίτι από την εργασία τους [αυτή φταίει για όλα και, όπως πάντα, "η άτιμη κοινωνία" και η "κακούργα η ανάγκη"...], **δεν έχουν χρόνο, διάθεση και δύναμη ν' ασχοληθούν με τα παιδιά τους και προτιμούν την (εύκολη και "βολική") λύση να τα αφήσουν "παρκαρισμένα" εμπρός στην τηλεόραση!...**
- **"Φταίει η τηλεόραση".**
- Αυτή κι αν φταίει!...
- [Πανθομολογούμενο; Όχι δα! Θα ακούσεις και διαφορετικές φωνές. Από κάποιους που θέλουν έτσι να γίνουν γνωστοί και αναγνωρίσιμοι, τα... "νούμερα", ή στοχεύουν σε νούμερα (...της Α.Γ.Β.!...)]
- Προφανώς "δεν φταίει το όργανο, το μέσο (δηλαδή το Μ.Μ.Ε.), φταίει ο τρόπος χρήσης του"...
- Είναι "φυσικό", δυστυχώς, οι επιχειρηματίες των Μ.Μ.Ε. να μην νοιάζονται για την ποιότητα [Κι ας γίνεται αυτό, μακροπρόθεσμα, 'μπούμεραγκ' και για αυτούς τους ίδιους, την οικογένειά τους, τα παιδιά τους...]
- Εμείς, λοιπόν, τι κάνουμε απέναντί τους;
- Συνήθως παίζουμε απλά και μόνο... την κολοκυθιά: -Κλείστε την τηλεόραση, γονείς, αν δεν σας αρέσει. -Και γιατί να κλείσουμε την τηλεόραση εμείς; -Τότε τι να κάνουμε; -Να την διορθώσετε εσείς οι δημοσιογράφοι! -Και γιατί να την διορθώσουμε εμείς; Αφού "πουλάει", αφού την βλέπετε!... (κ.λπ. κ.λπ.)
- Ένας φαύλος κύκλος, δηλαδή....
- [Επιτρέψτε μου, για την ώρα, να αφήσω το θέμα της τηλεόρασης, καθώς μάλιστα σκοπεύω να επανέλθω σύντομα στο θέμα, "δριμύτερος" και εμπειριστατωμένως...]
- Να επανέλθουμε στους γονείς:
- Αν κάνουμε μια δημοσκόπηση [δηλαδή, για όσους δεν έχουν... "ελληνόφωνη παιδεία", ένα γκάλλοπ] και ρωτήσουμε τους γονείς "ποιοι έχουν ευθύνη για όλη αυτή την κατάσταση της παιδείας"...
- ...μέχρι που "παίζω στοίχημα" πως η μεγάλη τους πλειοψηφία θα μας πει πως "για όλα αυτά, τα μόνα που δεν φταίνε είναι τα παιδιά!"
- Και εξηγείται ψυχολογικά η απάντησή τους, διότι έτσι προσπαθούν ή νομίζουν πως είναι "σύγχρονοι, μοντέρνοι και προοδευτικοί", πως έτσι "ξορκίζουν", θαρρούν, το "χάσμα των γενεών", μα στην πραγματικότητα ίσως απλώς να δίδουν "άλλοθι" στον εαυτό τους, για τον τρόπο που ανέτρεψαν τους γόνους τους...
- Διότι στις ημέρες μας ιδίως, όσο πιο μακριά είμαστε από τις νέες γενιές, απ' τα παιδιά μας, από τις σκέψεις τους, τα συναισθήματά τους, τις αγωνίες τους, όσο λιγότερο χρόνο τους αφιερώνουμε και όσο λιγότερο επικοινωνούμε ουσιαστικά μαζί τους, τόσο πιο εύκολα τους λέμε "ναι" και τους "χαϊδεύουμε τα αυτιά", μήπως και τα "κερδίσουμε" έτσι, ή... "περισώσουμε"...
- Μα εγώ, ο εκ του ασφαλούς (κρυμμένος στην ανωνυμία μου...) συντάκτης του παρόντος κατηγορητηρίου (κατά δικαίων και αδικών!...) δεν έχω φόβο και μπορώ να το γράψω. Πως, δηλαδή....
- **..."Φταίνε και τα παιδιά".**
- Κι εμείς, όταν φταίνε, οφείλουμε (μέχρις εκεί που φταίνε και μόνον!) να τους το λέμε...

- Συμπέρασμα;
- Όλοι μας φταίμε!
- [Και οφείλουμε να αναλάβουμε το μερίδιο της ευθύνης που μας αναλογεί. Και να το διορθώσουμε!]
- Και πρώτα από όλους, βεβαίως, φταίω εγώ! Εγώ, ο ανώνυμος τρόπον τινά "λιβελλογράφος", που μένω ανώνυμος γιατί είμαι ένας από όλους εσάς και μπορώ να πάρω το όνομα του καθενός σας και, ως δάσκαλος ή ως δημοσιογράφος, ως γονέας ή ως παιδί, πλέον, να προσυπογράψω όσα από τα παραπάνω "με συμφέρουν", ανάλογα με την ιδιότητά μου...
- Μα εδώ δεν βρισκόμαστε γι' αυτό.
- Εδώ προσπαθούμε να ψάξουμε να βρούμε την αλήθεια.
- Με τόλμη και γενναιότητα.
- Να βάλουμε το χέρι "επί των τύπων των ήλων"
- Και να αναγνωρίσουμε τα λάθη μας.
- Ο καθένας τα δικά του λάθη!
- Όχι τα λάθη των άλλων...
- **Διότι ο καθένας μόνο τα δικά του λάθη μπορεί να διορθώσει.**
- **Μάταια θα χρονοτριβεί αν προσπαθεί να διορθώσει όλους τους άλλους εκτός από τον εαυτό του...**
- Όλοι μας κατηγορούμε όλους τους άλλους εκτός από τον εαυτό μας για το "κατάντημα της κοινωνίας μας" και για "τα χάλια της παιδείας μας".
- Και το κάνουμε αυτό διότι... αυτή είναι η δική μας παιδεία!...
- Διότι είτε δεν μάθαμε (και όχι "δεν μας έμαθαν"...) είτε ξεχάσαμε αρχές, αξίες και κανόνες...
- Όπως το "ένδον σκάπτε".
- Το "γνώθι σαυτόν".
- Την αγωνία και τον αγώνα για το "καλό και τ' αγαθό"!...
- Το "ό σύ μισησεις, ετέρω μη ποιήσεις".
- Ή, ακόμα καλύτερα, το "καθώς θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, ποιείτε και υμείς αυτοίς ομοίως".
- Το "αγαπάτε αλλήλους" [Χωρίς να περιμένεις ανταπόδοση από τους άλλους και χωρίς να περιμένεις να σε αγαπήσουν πρώτοι αυτοί...]
- Το "αν δεν κλώ εγώ, αν δεν καείς εσύ, πώς θα λάμψουν τα σκοτάδια;!..."
- **Παιδεία σημαίνει αρχές, αξίες, κανόνες, καλλιέργεια, ενδοσκόπηση, προσωπικός αγώνας....**

Σ.Λ.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Για τα αδέσποτα ζώα της περιοχής σας
**ΚΑΙ ΤΗ ΘΑΝΑΤΩΣΗ ΜΕ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟ ΤΗΣ
 ΣΚΥΛΙΤΣΑΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΚΙΑΦΑΣ
 ΣΤΗΝ ΜΑΝΔΡΑ**

Αξιότιμες κύριοι-κυρίες,

Θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε σχετικά με τη δράση μας σαν φιλοζωικό σωματείο στην περιοχή της Ελευσίνας. Στην περιοχή αυτή, εμβολιάζουμε και στείρωνουμε αδέσποτα ζώα, αλλά και επιβλέπουμε, έτσι ώστε να ζουν σε αρμονία με τους ανθρώπους και να μην κακοποιούνται.

Έχοντας επώνυμες καταγγελίες από φιλόζωους που ζουν κοντά σας για πρόσφατο πυροβολισμό θηλυκού σκύλου, που δυστυχώς δεν καταφέραμε να σώσουμε, θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε πως τα ζώα εφόσον βρίσκονται στον χώρο αυτό, οφείλετε να τα προστατεύετε και να μην τα κακοποιείτε (ΝΟΜΟΣ 1197/1981 περί προστασίας των ζώων). Κάθε παράβαση του νόμου, τιμωρείται με ποινή 6 μηνών φυλάκισης.

Οποιαδήποτε κίνηση ξαναγίνει για κακοποίηση, δηλητηριασμό ή εξόντωση με άλλα μέσα, των ζώων αυτών θα αναγκαστούμε να μηνύσουμε. Το αστυνομικό τμήμα της περιοχής έχει ήδη ενημερωθεί και επαγρυπνεί ώστε να μην ξανά σημειωθεί περιστατικό δηλητηριασμού των αδέσποτων ζώων της περιοχής σας.

Ευχαριστούμε πολύ για τη συνεργασίας σας.

Με εκτίμηση,

Ομάδα Pets.gr-Stray.gr-τηλέφωνα επικοινωνίας: 6944 502090



ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΙΣΣΑ ΤΗΣ ΧΙΟΥ



Η περιοχή αυτή βρίσκεται στο Β.Δ μέρος των Καρυών. Ξεκινά από τις παρυφές του Πηγάνιου Όρους και είναι τοπωνύμιο της ευρύτερης περιοχής "Κοχλιάς". Η περιοχή συνορεύει Β.Α με το όρος Αίπος και Δυτικά με το Προβάτειον Όρος.

Μικρό μέρος της περιοχής είναι δάσος και το μεγαλύτερο καλύπτεται από θάμνους και αστυφίδες. Γενικά η περιοχή είναι ένα τοπίο με άγρια ομορφιά, χαμηλές θερμοκρασίες το χειμώνα με αρκετά χιόνια και φυσιολογικές θερμοκρασίες το καλοκαίρι.

Πάνω από ένα αιώνα η περιοχή αυτή φιλοξενούσε ποιμένες, το κύριο επάγγελμα των χωρικών του χωριού Καρυές, που γειτνιάζει με την εν λόγω περιοχή, με πληθυσμό σήμερα 700 κατοίκων και παλαιότερα τον διπλάσιο και περισσότερο.

Οι Καρυές, τα Αυγώνυμα, ο Ανάβατος και ο Δαφνώνας είναι τα χωριά που δημιουργήθηκαν από τον πληθυσμό που συνέρευσε από την Κωνσταντινούπολη για να κτίσουν τη Νέα Μονή, εκπλήρωση Υπόσχεσης και Τάματος του εξόριστου Βασιλέα Κωνσταντίνου Μονομάχου, (ο Θ΄ 1042-1050) ο οποίος έζησε τα χρόνια της εξορίας του στην περιοχή της Νέας Μονής και είχε υποσχεθεί στους καλόγερους της περιοχής ότι όταν επιστρέψει επανακτώντας το θρόνο, θα έστελνε ένα караβάνι τεχνιτών, εργατών και διανοουμένων για να κτίσουν μεγαλοπρεπή ναό στον ρυθμό της Αγίας Σοφίας. Πιστός στο Τάμα και την Υπόσχεσή του, έστειλε πλοία με εκατοντάδες τεχνίτες, φημισμένους εργάτες, σχεδιαστές, διανοούμενους, μαζί με υλικά από την Κωνσταντινούπολη και μετά από πολλά χρόνια ολοκλήρωσαν το μεγαλοπρεπές έργο της Νέας Μονής. Αυτό δε το μνημείο σώζεται μέχρι και σήμερα, παρά τις καταστροφές και τις λεηλασίες που υπέστη και αυτό, από τους Τούρκους κυρίως. Μετά το πέρας και την ολοκλήρωση του κτίσματος της Νέας Μονής, οι άνθρωποι αυτοί διασκορπίστηκαν στις γύρω περιοχές, κτίζοντας αυτά τα χωριά για να διαμένουν και σιγά-σιγά εμπλουτίζονταν και με άλλους πληθυσμούς και έφθασαν στη σημερινή τους μορφή, έχοντας σήμερα πληθυσμό οι Καρυές 700 κατοίκους, ο Δαφνώνας 450, ο Ανάβατος 30 και τα Αυγώνυμα 100. Αυτός δε ο πληθυσμός ήτο τριπλάσιος τουλάχιστον, όμως η φτώχεια και η στέρηση ανάγκασε τους περισσότερους από αυτούς να ξενιτευτούν στην Αμερική και την Αυστραλία για ένα καλύτερο μέλλον. Απόγονοι δε αυτών των ανθρώπων, τρίτη και τέταρτη γενιά επισκέπτονται τα χωριά τους και τα στηρίζουν με κάθε τρόπο δείχνοντας τη μεγάλη τους αγάπη στις ρίζες των παππούδων και των γονέων τους.

Πάνω από 50 πολύτεκνες φαμίλιες διέμεναν με τα κοπάδια τους σ' αυτή την περιοχή του Κοχλιά σε μάνδρες που είχαν κατασκευάσει με τα χέρια τους σε καλύβες κτισμένες από πέτρα. Αρκετές από αυτές σώζονται μέχρι και σήμερα. Άνθρωποι φτωχοί, αλλά πολύ θεοσεβείς, ζούσαν με την ελπίδα της προστασίας της Υπεραγίας Θεοτόκου. Από διάφορες αφηγήσεις εξιστορούνται ότι πολλές φορές μέσα από τις κακουχίες και τα βάσανά τους, έβλεπαν οπασίες και οράματα με την εικόνα της Παναγίας, που τους συντρόφευε και τους έδινε κουράγιο στον άνισο καθημερινό αγώνα της επιβίωσής τους.

Τις περισσότερες φορές έβλεπαν στις κορυφογραμμές μια λυγερόκορμη κοπέλα με αρβανίτικη φορεσιά να περιδιαβαίνει. Αυτή την εικόνα την περιέγραψαν πολλές φορές και διαφορετικά πρόσωπα με ελάχιστες αποκλίσεις ως προς την περιγραφή. Από στόμα σε στόμα διαδόθηκε σε όλους και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η Παναγία και εξ' αυτής της ενδυμασίας της, την ονόμασαν Παναγία Αρβανίτισσα.

Στο σημείο αυτό δε, που σήμερα είναι κτισμένος ο Ναός προς τιμήν της, βρέθηκε εικόνα της

Παναγίας περί τα 1905 από τους βοσκούς της περιοχής και έτσι αποφάσισαν να κτίσουν την εκκλησία. Επειδή όμως και οι οικονομικές δυνατότητες δεν έφθαναν, απευθύνθηκαν στον Αλέξανδρο



Κωνσταντινίδη, ένα έμπορο της περιοχής και καλό Χριστιανό. Εκεί σ' αυτή την περιοχή της Αρβανίτισσας, ο Αλέξανδρος Κωνσταντινίδης έκτισε τον υπέροχο Ναό, με την βοήθεια του πατρός Γεωργίου Μαρή και του πατρός Κυρίλλου. Αξιοσημείωτο είναι ότι ο ναός ανεγέρθηκε στα χρόνια της Τουρκοκρατίας περίπου το 1905. Την περίοδο εκείνη απαγορευόταν από τους Τούρκους να χτίζονται χριστιανικοί ναοί διότι όλα "τα έσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά" και έτσι αρχίζουν το διωγμό εναντίον του Αλέξανδρου Κωνσταντινίδη. Κάποια μέρα τον συνέλαβαν, αλλά τους ξεγέλασε παριστάνοντας άλλον. Έτσι, κρυφά με τη βοήθεια των ποιμένων Καρούσων και των άλλων

συγχωριανών μετά από μεγάλο αγώνα, αφάνταστη ταλαιπωρία και εργασία κυρίως νύχτα διότι την ημέρα ήταν πολύ δύσκολο με το φόβο των Τούρκων, έχτισαν και τελείωσαν το Ναό. Έχω κρατήσει αυτές τις αφηγήσεις από τον μπάρμπα-Γιώργη τον Βενέτο που ήταν το ιστορικό βιβλίο του χωριού και πέθανε υπέργηρος τη δεκαετία του 1970 άνω των ενενήντα ετών. Επειδή είναι κτισμένος σε ύψωμα, απεφάσισαν να τον εορτάζουν την ημέρα της Αναλήψεως και να κάνουν οι ποιμένες και την γιορτή τους επειδή είναι το τέλος της δικής τους περιόδου, ευχαριστώντας την Παναγία για τη χρονιά που πέρασε. Μάλιστα κουβαλούν στη χάρη της και βράζουν γάλα για όλους τους προσκυνητές καθώς επίσης και μικρά κατσίκια και προβατάκια που τα βγάζουν σε δημοπρασία προς ενίσχυση και συντήρηση και ευπρεπισμό της εκκλησίας. Ο ναός αναφέρεται και με τις δύο ονομασίες στις αναφορές του πληθυσμού των Καρυών και της Χίου, Ιερός Ναός Αναλήψεως-Παναγία Αρβανίτισσα, αλλά περισσότερο γνωστός είναι ο ναός ως Παναγία Αρβανίτισσα. Σήμερα στη περιοχή ζουν ελάχιστες οικογένειες κτηνοτρόφων από τις Καρυές, 5-6 οικογένειες.

Το 1912 που διώχθηκαν οι Τούρκοι από τη Χίο και απελευθερώθηκε το νησί, μια ομάδα Τούρκων στρατιωτών διωκόμενοι από τους Έλληνες έφτασαν στην περιοχή του "Κοχλιά". Μπήκαν στο Ναό της Αναλήψεως και προκάλεσαν λεηλασίες και ζημιές στο ναό και στις εικόνες. Τις έσπασαν, τις έκαψαν, τις κατατρύπησαν και τις χαράκωσαν με τα ξίφη τους. Μερικές σώζονται μέχρι και σήμερα. Με την πάροδο του χρόνου, ο ναός άρχισε να φθείρεται. Κατά τη δεκαετία του 1970 τον ανέλαβαν μια ομάδα Καρούσων και με τη βοήθεια των Καρουσίων Σικάγου αναστηλώθηκε ο Ναός.

Ο γράφων θυμάμαι ήταν 16 χρονών παιδί και δεν υπήρχε ούτε αγροτόδρομος, αλλά τότε η συνηθισμένη διαδρομή ήταν από το Πηγάνιο Όρος, η Πηγανιά όπως εμείς το λέμε στις Καρυές, μαζί με τον αδελφικό μου φίλο, Νικήτα Ανδριώτη, και θέλοντας να βοηθήσουμε στην προσπάθεια των γονιών μας, των συγγενών και φίλων που ανέβαιναν τις Κυριακές με τα πόδια και τα ζωντανά τους για να δουλέψουν στην Αρβανίτισσα, αρκετές φορές ξεκινούσαμε και εμείς μαζί τους. Κάποιες δε φορές μεσοβδόμαδα που δεν είχαμε σχολείο παίρναμε το μουλάρι και το γάιδαρο του παππού του Νικήτα, του μπάρμπα-Γιάννη του Καραπούρνου, με τσουβάλια για να φορτώσουμε αμμοχάλικο από τον ποταμό της Αρβανίτισσας, που στέρευε την καλοκαιρινή περίοδο και δεν είχε νερό, απόσταση 1-1,5 χιλιόμετρο από την εκκλησία και να το κουβαλήσουμε στον προαύλιο χώρο για να μπορούν να δουλέψουν τις Κυριακές όσοι πήγαιναν για να βοηθήσουν και δουλέψουν στη χάρη της, έχοντας τα απαραίτητα υλικά.

Θυμάμαι ότι κάναμε πολλές διαδρομές χωρίς να νιώσουμε κούραση, αλλά απέραντη χαρά και αγαλλίαση. Όταν δε επιστρέφαμε στο χωριό και έχοντας την άγνοια του κινδύνου που διατρέχαμε, κατεβάζαμε τα ζωντανά από τα "σκαλώματα" της Πηγανιάς, μια διαδρομή άκρως επικίνδυνη μόνο για τον περιπατητή, όχι να κατεβάσει μουλάρι ή γάιδαρο. Εμείς λοιπόν, βάζοντας σαν φρένο την ουρά των ζωντανών στο σβέρκο μας και πίσω από εκείνα βήμα-βήμα κατεβαίναμε μέχρι να φθάσουμε στους πρόποδες του βουνού, οπότε τα καβαλούσαμε και γυρίζαμε στο χωριό. Σήμερα που πενηνταρίσαμε και βλέπουμε τι τρέλες κάναμε, αντιλαμβανόμαστε ότι η Παναγία η Αρβανίτισσα ήταν ο Φύλακας Άγγελός μας, διότι είναι αδύνατο από αυτή τη διαδρομή να κατεβάσει άνθρωπος ζωντανό όταν και άνθρωπος με πολύ-πολύ δυσκολία και αρκετή ικανότητα μπορεί να τα καταφέρει.

.....
 Διαμορφώθηκε ο χώρος της αυλής, χτίστηκαν αρκετά κελιά εξοπλισμένα, σύγχρονα που δεν τους



λείπει τίποτα. Έτσι φιλοξενούν τους προσκυνητές την ημέρα της Αναλήψεως που γίνεται η γιορτή, αρτοκλασία και στη συνέχεια γλέντι τρικούβερτο. Έτσι ο Ναός αυτός έχει μετατραπεί σε σωστό παράδεισο με τα κρυσταλλένια νερά του, τα αμπέλια του με το περίφημο κρασί, που το ανοίγουν την ημέρα της γιορτής και το μοιράζουν στον κόσμο. Τα φρούτα του, τα γιασεμιά του, τα τριαντάφυλλα του, σε ζαλίζουν όταν σεργιανάς το προαύλιο του Ναού, ενώ τα τριγύρω χωράφια του είναι κεντημένα με αρωματικά βότανα, όπως αγριότσαγο, φασκομηλιές και δεντρολίβανα.

Την τελευταία δεκαετία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Καρυών " Η ΑΝΑΛΗΨΗ" διοικείται από μια ομάδα νέων ανθρώπων με απίστευτη πίστη και πάθος οι οποίοι έχουν δώσει και εξακολουθούν να δίνουν την ψυχή τους κυριολεκτικά στην περιποίηση, συντήρηση, αλλά και στις διάφορες κατασκευές όλων αυτών των χώρων. Σχεδόν επί καθημερινής βάσεως πηγαινοέρχονται στην Παναγία την Αρβανίτισσα για να δώσουν και να προσφέρουν ότι μπορούν στην εκκλησία, τα κελιά και τα κτήματα τριγύρω. Η απασχόληση αυτή έχει ταυτιστεί με τη ζωή τους και την οικογένεια τους και είναι ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΤΟΥΣ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΜΑΣ.

Κάποια χειμωνιάτικη μέρα, από διηγήσεις τους, μετά από εργασία τους απογευματινή ώρα, προσπαθούν να ανάψουν φωτιά να ζεσταθούν, όμως παρά τις προσπάθειές τους αυτό δεν μπορούσε να γίνει. Μετά από ώρα κάποιος από τη συντροφιά πήγε στην εκκλησία να πάρει τα σπέρτα γιατί τους είχαν τελειώσει αυτά που είχαν. Εκεί λοιπόν διαπίστωσε ότι τα καντηλάκια ήταν σβηστά διότι είχαν ξεχάσει να τα ανάψουν. Αφού λοιπόν τα άναψε και γύρισε στην παρέα του, με το πρώτο άναψε η φωτιά και ενώ με απορία κοίταζε ο ένας τον άλλο εξήγησε ο νέος που είχε ανάψει τα καντηλάκια τι είχε συμβεί και όλοι μαζί έκαναν το σταυρό τους.

Παλαιοί ποιμένες που σήμερα δε βρίσκονται στη ζωή όπως ο Σταύρος Κατσάφαρος, ο Λεωνίδας Παγούδης, ο Γιώργος Παγούδης, ο Γιάννης Καράπουρος, ο Γιάννης Ανδριώτης και πολλοί άλλοι είχαν να λένε από εμπειρίες της ζωής τους για το πόσο θαυματουργή ήταν η Παναγία Αρβανίτισσα. Μάλιστα κάποιος εξ' αυτών τους είχε ορμηγέψει στον ύπνο τους που είχαν κρύψει κιούπια με χρυσά νομίσματα οι Τούρκοι κατά τη υποχώρηση το 1912 στην περιοχή της Αρβανίτισσας και πραγματικά τα βρήκαν και πολλοί εξ' αυτών έθρεψαν τις φασίλιες τους με μεγαλύτερη άνεση.

Η μορφή δε της Παναγίας που έβλεπαν στον ύπνο τους τα διάφορα άτομα ήταν πάντα η ίδια. Λυγρόκορμη κοπέλα με Αρβανίτικη φορεσιά που τους καθοδηγούσε που να ψάξουν και πώς να σκάσουν. Αυτό δε είναι ευρέως γνωστό σε όλο το χωριό.

Φαντάζει δε, ωσάν μια όαση μέσα στην έρημο. Οι κάτοικοι των Καρυών, αλλά και των γύρω περιοχών, επισκέπτονται τακτικά την Παναγία Αρβανίτισσα για να ανάψουν το καντήλι και να προσευχηθούν. Την πιστεύουν πάρα πολύ, ένα ολόκληρο χωριό είναι ταυτισμένο με τη χάρη της, θεωρούν θαυματουργή την εικόνα της και πολλές φορές σιγοψιθυρίζουν την εκπλήρωση της επιθυμίας τους μέσα από την πίστη και την προσευχή τους. Είναι σημείο αναφοράς σε κάθε τους προσευχή και επίκληση, σε κάθε καλό ή κακό στη ζωή τους. Υπάρχουν πολλές μαρτυρίες από ανθρώπους που είδαν τη μορφή της όπως και οι παλαιότεροι με την Αρβανίτικη φορεσιά να πηγαινοέρχεται στις κορυφογραμμές της περιοχής.

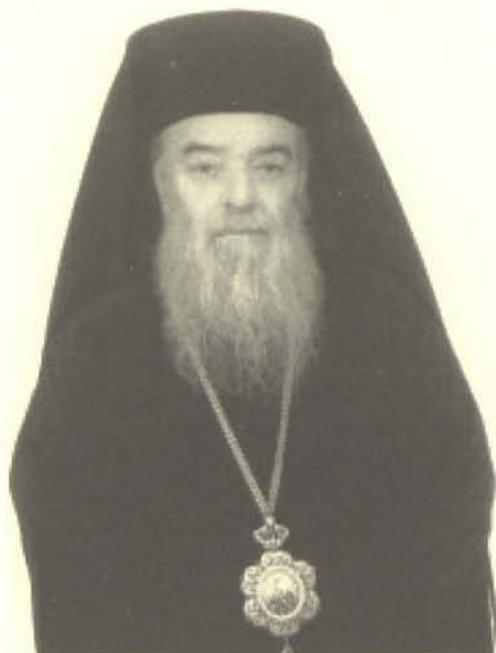
Υπάρχει αγροτικός δρόμος σε πολύ καλή κατάσταση που συνδέεται με το κύριο επαρχιακό δρόμο. Από την πόλη της Χίου απέχει περίπου 15 χιλιόμετρα και από τις Καρυές περίπου 9 χιλιόμετρα.

Σταμάτης Κάρμαντζης
Καρυές Χίου

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΝΔΡΑΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιούνται τα μαθήματα ζωγραφικής για τους μικρούς μαθητές στα πλαίσια των δραστηριοτήτων της Δημοτικής Βιβλιοθήκης. Οι μαθητές θα έχουν την ευκαιρία να μάθουν: Σελιδοδείχτες, mobile, γλυκά από ζυμάρι, κούκλες από κουτάλες, κατασκευές από γύψο και πηλό, κάρτες, φάτνες, μολυβοθήκες, κηροπήγια και μαθήματα με τέμπλες.

Μετά την λήξη των μαθημάτων θα ακολουθήσει έκθεση με τις δημιουργίες των παιδιών.



Στις 14 Οκτωβρίου 2006 έγινε η χειροτονία του π. Ιερεμία Φούντα ως Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως. Η ενθρόνησή του έγινε για την Γορτινιά στις 25 Νοεμβρίου στην Δημητσάνα ενώ για την Μεγαλούπολη στις 2 Δεκεμβρίου παρουσία κληρικών, βουλευτών και τοπικών παραγόντων. Ευχόμαστε στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ.κ. Ιερεμία να του χαρίζει ο Θεός υγεία και δύναμη ώστε να συνεχίσει να προσφέρει το ίδιο επάξια όπως μέχρι σήμερα και στο νέο του λειτούργημα.

Απόσπασμα απο το Δελτίο Τύπου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών 10 Οκτωβρίου 2006



ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

.....
 Στη συνέχεια η Ι.Σ.Ι. προέβη στην ψήφιση του Καταλόγου των προταθέντων για την εγγραφή τους στον Κατάλογο "Των προς Αρχιερατείαν Εκλογίμων".

Κατόπιν άρχισε η ψηφοφορία περί του τρόπου πληρώσεως των δύο κενών Μητροπολιτικών Εδρών, με τα εξής αποτελέσματα :

α) Για την Ιερά Μητρόπολη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως, επί ψηφισάντων 76 η πρόταση δι' εκλογής έλαβε 67 ψήφους και η πρόταση δια καταστάσεως 9 ψήφους. Έτσι η Ιεραρχία απεφάνθη υπέρ της πληρώσεως της Ιεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως δι' εκλογής.

β) Για την Ιερά Μητρόπολη Κορίνθου επί ψηφισάντων 76 η πρόταση δι' εκλογής έλαβε 48 ψήφους και η πρόταση δια καταστάσεως 26 ψήφους. Ευρέθησαν ακόμη 2 άκυρες ψήφοι. Έτσι η Ιεραρχία απεφάνθη υπέρ της πληρώσεως της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου δι' εκλογής.

Ακολούθησε η διαδικασία της πληρώσεως της Ιεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως δι' εκλογής. Για την κατάρτιση του τριπροσώπου επί συνόλου 76 ψηφισάντων έλαβαν :

- 1) Αρχιμανδρίτης Ιερεμίας Φούντας ψήφους 52,
- 2) ?ρχιμανδρ?της Θεόκτιστος Κλουκίνας ψήφους 39,
- 3) ?ρχιμανδρ?της Χρυσόστομος Τσιρίγκας ψήφους 19.

Επί της δευτέρας ψηφοφορίας, και γενομένης της διαλογής των ψήφων, ανεδείχθη Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Ιερεμίας Φούντας, με 48 ψήφους, επί συνόλου 76 ψηφισάντων, ενώ έλαβε 26 ψήφους ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Θεόκτιστος Κλουκίνας. Επίσης ευρέθησαν 2 λευκές ψήφοι.

.....



ΥΠΟΘΕΡΜΙΑ

Είναι η κατάσταση που εκδηλώνεται όταν η θερμοκρασία του σώματος πέσει κάτω από τους 35 βαθμούς κελσίου. Οι κίνδυνοι ποικίλουν ανάλογα με την ταχύτητα εκδήλωσης της υποθερμίας και το βαθμό πτώσεως της θερμοκρασίας.

Ελαφρά και σοβαρή υποθερμία

Η ελαφρά υποθερμία, συνήθως, είναι δυνατό να αντιστραφεί εντελώς. Η σοβαρή υποθερμία, θερμοκρασία του κορμού και του σώματος κάτω από τους 26 βαθμούς κελσίου, είναι συχνά αν όχι πάντοτε, μοιραία.

Πως μπορεί να προκληθεί υποθερμία

Η "τυχαία υποθερμία" προκαλείται από την παρατεταμένη έκθεση στο κρύο, σε ανοικτό χώρο ή στο ύπαιθρο, ιδιαίτερα όταν υπάρχει υγρασία και όταν φυσάει. Ο άνεμος μπορεί να προκαλέσει πολύ μεγαλύτερο ψύχος από τον περιβάλλοντα αέρα. Συνεπώς η παγωνιά μπορεί να αυξήσει ουσιαστικά τον κίνδυνο. Ο θάνατος από πτώση σε παγωμένο νερό προκαλείται μάλλον από την υποθερμία παρά από το πνιγμό. Όταν το σώμα περιβάλλεται από κρύο νερό παγώνει 30 φορές γρηγορότερα από ότι όταν περιβάλλεται από κρύο αέρα και μπορεί να φτάσει σε επικίνδυνα χαμηλό βαθμό θερμοκρασίας πολύ γρηγορότερα.

ΔΙΑΓΝΩΣΗ

Καθώς εξελίσσεται η υποθερμία μπορεί να υπάρχει:

- 1) Ρίγος.
- 2) Κρύο, χλωμό και ξηρό δέρμα. Το σώμα αισθάνεται παγωμένο.
- 3) Απάθεια, σύγχυση ή παράλογη συμπεριφορά. Ορισμένες φορές ακόμη και επιθετικότητα.
- 4) Λήθαργος.
- 5) Σταδιακή μείωση της συνείδησης.
- 6) Αργή και επιπόλαιη αναπνοή.
- 7) Αργός σφυγμός που εξασθενεί σταδιακά.
- 8) Σε ακραίες περιπτώσεις ανακοπή καρδιάς.

ΟΤΑΝ Ο ΠΑΣΧΩΝ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΚΛΕΙΣΤΟ ΧΩΡΟ

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ:

- 1) Να αποτρέψουμε τη περαιτέρω απώλεια της θερμοκρασίας του σώματος.
- 2) Να ξαναζεστάνουμε τον πάσχοντα.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- 1) Αν έχουμε οδηγήσει τον πάσχοντα σε κλειστό χώρο, αν έχει καλή υγεία και αν είναι ικανός να μπει στη μπανιέρα αβοήθητος, τότε μπορεί να ξαναζεσταθεί γρήγορα, κάνοντας ένα ζεστό μπάνιο. Η θερμοκρασία του νερού να είναι στους 40 βαθμούς κελσίου. Αλλιώς του αφαιρούμε γρήγορα τα ρούχα του και του φοράμε ζεστά, στεγνά ρούχα.
- 2) Βάζουμε τον πάσχοντα στο κρεβάτι καλά σκεπασμένο.
- 3) Στον πάσχοντα που διατηρεί τις αισθήσεις του, του δίνουμε να πει ζεστά ποτά, σούπες ή τροφές υψηλής ενέργειας.
- 4) Αν έχουμε αμφιβολίες για την κατάσταση του πάσχοντος ή αν ο πάσχων είναι ηλικιωμένος ή βρέφος καλούμε γιατρό.
- 5) Αν ο πάσχων χάσει τις αισθήσεις του, ελέγχουμε την αναπνοή και το σφυγμό του και είμαστε έτοιμοι για επαναφορά στην ζωή αν χρειαστεί.
- 6) Καλούμε ασθενοφόρο. Όσο περιμένουμε τον γιατρό πρέπει οπωσδήποτε να συνεχίσουμε την καρδιοαναπνευστική επαναφορά, αν είναι ανάγκη, ενώ ο πάσχων ζεσταίνεται.
- 7) ΔΕΝ τοποθετούμε θερμοφόρες κοντά στον πάσχοντα, γιατί επιταχύνεται η ροή του αίματος και μπορεί να προκληθεί "καθυστερημένη μείωση θερμότητας του κορμού του σώματος" καθώς το ψυχρό αίμα επιστρέφει από την επιφάνεια του σώματος.

ΟΤΑΝ Ο ΠΑΣΧΩΝ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΑΝΟΙΚΤΟ ΧΩΡΟ

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ:

- 1) Να αποτρέψουμε περαιτέρω απώλεια της θερμοκρασίας του σώματος.
- 2) Να ξαναζεστάνουμε τον πάσχοντα.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- 1) Απομονώνουμε τον πάσχοντα από το κρύο, φορώντας του περισσότερα ρούχα, αδιάβροχα ή

- κουβέρτες. Θυμόμαστε πάντα ότι το κεφάλι πρέπει να είναι καλυμμένο.
 2)Οδηγούμε ή μεταφέρουμε τον πάσχοντα σε ένα κλειστό χώρο όσο το δυνατόν γρηγορότερα γίνεται.
 3)Τον προστατεύουμε από την επαφή με το έδαφος και τα στοιχεία. Τον βάζουμε σε έναν υπνόσακο και τον καλύπτουμε με κουβέρτες.
 4)Στέλνουμε κάποιον να καλέσει βοήθεια. Είναι καλύτερα τα άτομα που θα πάνε για βοήθεια να είναι δύο, υπό την προϋπόθεση ότι ένας τρίτος θα μείνει κοντά στον πάσχοντα.
 5)Αν ο πάσχων έχει τις αισθήσεις του του δίνουμε να πιεί ζεστά ποτά, αν υπάρχουν διαθέσιμα.
 6)Αν ο πάσχων χάσει τις αισθήσεις του, ελέγχουμε την αναπνοή και τον σφυγμό και είμαστε έτοιμοι για επαναφορά στη ζωή αν χρειαστεί.
 7)Καλούμε ασθενοφόρο. Όταν φτάσει η βοήθεια μεταφέρουμε με φορείο τον πάσχοντα στο νοσοκομείο.

Δέσποινα Κονταξή
Φυσικοθεραπεύτρια
Μέλος της Διασωστικής Ομάδας Καβάλας

ΥΠΕΡΡΕΑΛΙΣΜΟΣ -ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ

" Η στίλβηδόν "

Μια από τις διατυπωμένες αρχές του Υπερρεαλισμού είναι να εκφράσει ελεύθερα και ανεμπόδιστα το υποσυνείδητο.Ο Υπερρεαλισμός είναι μια έκφραση ποιητική που απελευθερώνει τον ποιητή καλλιτεχνικά.Καμία ηθική δέσμευση. Οι ποιητές τώρα γράφουν έξω από τις καθιερωμένες φόρμουλες. Οι συλλογές των υπερρεαλιστικών ποιημάτων δε μοιάζουν με τις συνηθισμένες ,δεν έχουν κανενός είδους λογική.Τα ποιήματα είναι ακατάληπτα, έξω από την πραγματικότητα.Το κοινό δεν μπορεί να τα συλλάβει και γι' αυτό τα χλευάζει.Μόνο οι λίγοι ξέρουν. Η τεχνική της αυτόματης γραφής που αποδεσμεύει τον ποιητή , δένει σε έναν ιστό ασυναρτησίας τον αναγνώστη. Χάνεται πίσω από τίτλους παράδοξους, τους οποίους δεν μπορεί να κατανοήσει.

Οι Αρχές και η τεχνική του Υπερρεαλισμού εισάγονται στην Ελλάδα σε μια καλαισθητή έκδοση από τον **Ανδρέα Εμπειρικό** με τον τίτλο **"Υψικάμινος"** (1935). Ο Εμπειρικός (1901-1975) εισάγει τον καθαρόαιμο Υπερρεαλισμό σύμφωνα με το υπερρεαλιστικό μανιφέστο του Γάλλου Andre Breton. Η **"Υψικάμινος"** περιέχει εξήντα τρία μικρά πεζά ποιήματα που εκφράζουν ένα πλούσιο από εικόνες υποσυνείδητο, χωρίς κάποια λογική συνάφεια. Το ασυνείδητο εκφράζεται τώρα μέσα από τα όνειρα.

Οι στίχοι με μια πρώτη ανάγνωση είναι ακατανόητοι. Όμως μια λεπτομερέστερη προσέγγιση δίνει κάποιες έννοιες - κλειδιά που επαναλαμβάνονται συχνά και που μπορούν αποσυμβολίσουν τα νοήματα. Στην συλλογή αυτή δεν υπάρχει ποιητικό μέτρο.

Ο ποιητής γράφει σε έναν απεριόριστο χώρο όπου απουσιάζει κάθε έννοια τοπικού και χρονικού περιορισμού.

Μεταξύ του 1934 και 1937 ο Εμπειρικός γράφει την **"Ενδοχώρα"** , η οποία όμως εκδίδεται το 1945. Ο ποιητής εδώ ξεπερνά την υπέρ- λογική γραφή και η αυτόματη γραφή τώρα αντικαθίσταται από έναν στίχο με καθαρή και λογική συνοχή. Ο στίχος εδώ είναι τυπικός και έχει όλως παραδόξως για ποιήματα του υπερρεαλισμού ρυθμό και μέτρο.

Η ατομική συνείδηση τώρα ξεπερνά τα προσωπικά όρια και στοχεύει στην **ένωση** με όλο το ανθρώπινο γένος.

*Κανείς από μας δεν στέκει ποτέ στα βήματά του
 Καθένας πορεύεται και απομακρύνεται προς τα κρησφύγετα
 της φαντασίας του*

Η γη που τα σκεπάζει όλα είναι στα σπλάχνα μας

.....

Τα χέρια τους μας σφίγγουν

Και η σφίγξ μας συνθλίβει επί του στήθους της.

Η **"Ενδοχώρα"** αποκαλύπτει έναν νέο κόσμο δροσερό και πρωτόγνωρο, όπου κυρίαρχη θέση έχει το όραμα και το ερωτικό ένστικτο κάτω από το

πρίσμα της φρουδιανής παντοδυναμίας .
 Ο Εμπειρικός σε αυτήν τη συλλογή αναζητά τη δική του ενδοχώρα που δεν απέχει από τον εσωτερικό κόσμο του Καβάφη.

" Πουλιά του Προύθου "

Είναι τα βλέφαρά μου διάφανες αυλαίες

Όταν τα ανοίγω βλέπω εμπρός μου ότι και αν τύχη

Όταν τα κλείνω βλέπω εμπρός μου ότι ποθώ.

Ο Εμπειρικός και ο **Νίκος Εγγονόπουλος (1910-1985)**, ο άλλος υπερρεαλιστής ποιητής και ζωγράφος, χρησιμοποιούν τις θεωρητικές αρχές του Υπερρεαλισμού για να καταγράψουν κάποια στοιχεία, τα οποία ήδη υπήρχαν στην ελληνική λογοτεχνική παράδοση (Παλαμάς).Ο Ανδρέας Εμπειρικός είναι ένας ορθόδοξος υπερρεαλιστής ποιητής που είναι συνεπής στις επιταγές του υπερρεαλισμού.

Εκτός από την **"Υψικάμινος"** και την **"Ενδοχώρα"** ο ποιητής γράφει και εκτενέστερα πεζογραφήματα (**"Μέγας Ανατολικός"**, **"Ζεμφύρα ή το Μυστικόν της Πασιφάης"**). Ο ασύδοτος εκφραστικός ερωτισμός τους δεν επέτρεψε να δημοσιευτούν ,παρά μόνο πολύ αργότερα.

" Ωθούμενος από μια εσωτερική ανάγκη σχεδόν οργανική ανακάλυψη έναν αμεσότερο και πληρέστερο τρόπο εκφράσεως",ως κατακλείδα η ίδια η εξομολόγηση του ποιητή για την ποιητική του τέχνη.

Κων/να Δ. Μαραγκού
 Φιλολόγος



Γεωμετρική παράσταση αριθμών

Μαλβίνα Παπαδάκη

Οι αριθμοί των Πυθαγορείων

Οι αρχαίοι Έλληνες Μαθηματικοί και ιδιαίτερα ο Πυθαγόρας και οι μαθητές του, είχαν παρατηρήσει ότι οι αριθμοί μπορούσαν να παρασταθούν από τα γνωστά απλά γεωμετρικά σχήματα, όπως τα τετράγωνα, τα τρίγωνα, τα πολύγωνα. Ακόμα και σήμερα, χρησιμοποιούμε όλοι συχνά τους όρους **τετράγωνος αριθμός** ή **τέλεια τετράγωνα** όταν μιλάμε για τους αριθμούς $16 = 4^2$, $9 = 3^2$, $4 = 2^2$ κ.λ.π.

Πρόκειται λοιπόν για γεωμετρική παράσταση των αριθμών που έχει την καταγωγή της στον 6^ο π.Χ. αιώνα και ίσως νωρίτερα, την εποχή που άνθισαν τα Μαθηματικά στη σχολή του Πυθαγόρα. Τότε προτιμούσαν να σκέφτονται τους αριθμούς γεωμετρικά. Για να το καταφέρουν χρησιμοποιούσαν κάθε φορά έναν αριθμό από τελείες. Έτσι, για παράδειγμα ο αριθμός 20 είναι ένας αριθμός από τελείες, τοποθετημένες κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να σχηματίζουν ένα ορθογώνιο παραλληλόγραμμο. Αφού $20 = 4 \cdot 5$, έχουμε (σχ. 1)



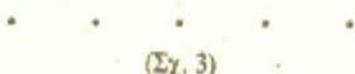
(Sch. 1)

Όταν τώρα οι πλευρές του παραλληλογράμμου έχουν όλες το ίδιο μήκος, τότε ο αριθμός είναι ένας τετράγωνος αριθμός, αφού το παραλληλόγραμμο τότε γίνεται τετράγωνο, $16 = 4 \cdot 4$ (σχ. 2)



(Sch. 2)

Ακόμα υπάρχουν αριθμοί που δεν μπορούν να παρασταθούν από ένα παραλληλόγραμμο. Αν προσπαθήσουμε να τους παραστήσουμε γεωμετρικά θα πάρουμε μία μόνο γραμμή από τελείες. Για παράδειγμα, ο αριθμός 5 (σχ. 3)



(Sch. 3)

ή θα μπορούσαμε να πούμε πως και αυτοί παριστάνονται από ένα παραλληλόγραμμο που η μία ό-
μως πλευρά του είναι 1, $5 = 1 \cdot 5$. Αριθμοί σαν και αυτούς είναι οι γνωστοί μας πρώτοι αριθμοί.

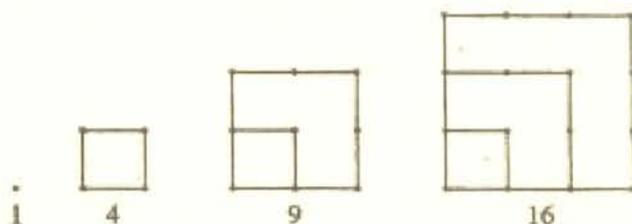
Τετράγωνος – Τρίγωνος – Πολύγωνος αριθμός

Ας προσπαθήσουμε λοιπόν και εμείς σήμερα να παρακολουθήσουμε τον τρόπο σκέψης των αρχαίων Ελλήνων Μαθηματικών. Να προσπαθήσουμε δηλαδή να εξοικιωθούμε με την γεωμετρική παράσταση των αριθμών.

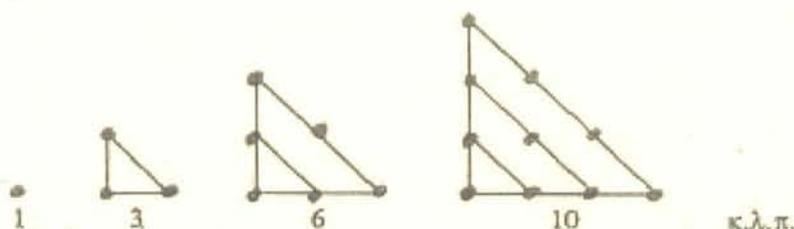
Γεωμετρική παράσταση αριθμών

Σε αυτή μας την προσπάθεια, δεν θα αποφύγουμε να χρησιμοποιήσουμε το σύγχρονο συμβολισμό των αριθμών, όπως επίσης και κάποιες αλγεβρικές σχέσεις.

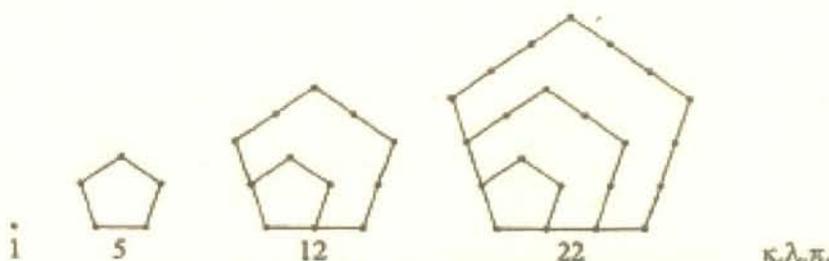
1. Τετράγωνος αριθμός



2. Τρίγωνος αριθμός



3. Πεντάγωνος αριθμός

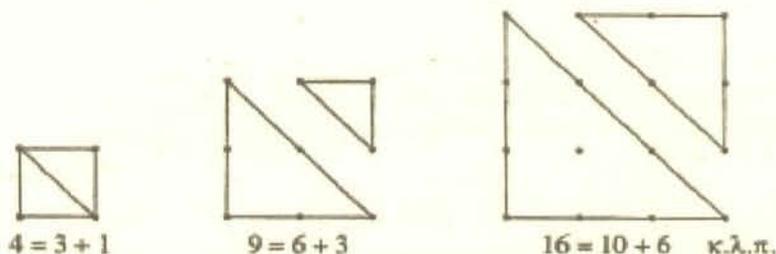


Μερικές ιδιότητες

Πολλές ενδιαφέρουσες ιδιότητες που συνδέουν μεταξύ τους τις κατηγορίες των αριθμών που ήδη αναφέραμε υπάρχουν και μπορούν να μελετηθούν και στη γεωμετρική μορφή τους.

1) Κάθε τετράγωνος αριθμός είναι το άθροισμα δύο διαδοχικών τρίγωνων αριθμών.

Πράγματι μπορούμε να αποδείξουμε γεωμετρικά πως κάθε τετράγωνο και επομένως και κάθε τετράγωνος αριθμός μπορεί να διαιρεθεί με μια διαγώνιό του σε δύο τρίγωνα. Έτσι έχουμε διαδοχικά.



Εδώ βέβαια μπορούμε να επιχειρήσουμε και κάποια αλγεβρική απόδειξη. Αν συμβολίσουμε με Σ τους τετράγωνους και T τους τρίγωνους αριθμούς θα έχουμε:



Γεωμετρική παράσταση αριθμών

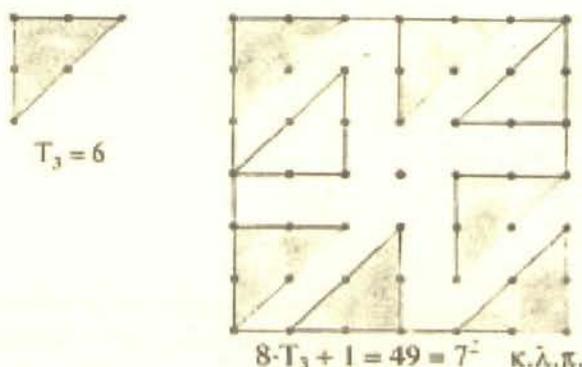
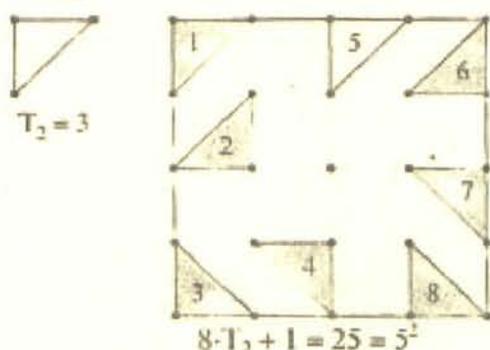
$$\begin{array}{ll} \Sigma_1 = 1 = 1^2 & T_1 = 1 \\ \Sigma_2 = 4 = 2^2 & T_2 = 3 = 1 + 2 \\ \Sigma_3 = 9 = 3^2 & T_3 = 6 = 1 + 2 + 3 \\ \Sigma_4 = 16 = 4^2 & T_4 = 10 = 1 + 2 + 3 + 4 \\ \dots\dots\dots & \dots\dots\dots \end{array}$$

Έχουμε λοιπόν:

$$\begin{array}{l} T_1 + T_2 = 1 + 3 = 4 = \Sigma_2 \\ T_2 + T_3 = 3 + 6 = 9 = \Sigma_3 \\ T_3 + T_4 = 6 + 10 = 16 = \Sigma_4 \\ \dots\dots\dots \end{array}$$

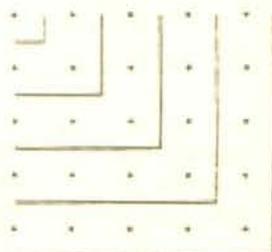
2) Το 8πλάσιο ενός τριγώνου αριθμού συν 1 είναι ένας τετράγωνος αριθμός.

α) Γεωμετρικά



3) Το άθροισμα διαδοχικών περιττών αριθμών, αρχίζοντας από το 1 είναι τετράγωνος αριθμός.

α) Γεωμετρικά



β) Αλγεβρικά

$$\begin{array}{l} 1 + 3 = 4 = 2^2 \\ 1 + 3 + 5 = 9 = 3^2 \\ 1 + 3 + 5 + 7 = 16 = 4^2 \\ 1 + 3 + 5 + 7 + 9 = 25 = 5^2 \\ \dots\dots\dots \end{array}$$

Επίλογος

Ιδιότητες, σαν αυτές που μόλις εξετάσαμε, υπάρχουν βέβαια και άλλες μεταξύ όλων αυτών των κατηγοριών των αριθμών. Όπως επίσης υπάρχουν και άλλες κατηγορίες αριθμών γνωστές από την εποχή των Πυθαγορίων. Τέτοιοι αριθμοί είναι και οι πρώτοι για τους οποίους ήδη μιλήσαμε αλλά και άλλοι.

Ασκήσεις

- ΓΑ₁ Δώστε την γεωμετρική αναπαράσταση των πρώτων τεσσάρων εξαγώνων αριθμών.
 ΓΑ₂ Δικαιολογείστε γεωμετρικά ότι: «Το 3πλάσιο ενός τριγωνικού αριθμού συν 4 είναι ένας πεντάγωνος αριθμός».

Ελληνικότητα ή Μοντερνισμός Στην Τέχνη: Δρόμοι Παράλληλοι

Έχετε ακούσει ποτέ να μιλάνε για ελληνικότητα, γαλλικότητα ή ιταλικότητα στην τέχνη και αυτό να είναι το κριτήριο δυνάμει του οποίου να αξιολογείται η αισθητική αξία ενός έργου τέχνης; Κι όμως μια ολόκληρη γενιά - η Γενιά του '30 - γαλουχήθηκε, εμπνεύστηκε και θεώρησε ως απόλυτη αισθητική αξία την ελληνικότητα. Αλλιώς πώς να εξηγήσουμε τις υπερρεαλιστικές μορφές του Ν. Εγγονόπουλου που φοράνε φουστανέλα;

Ο όρος ελληνικότητα - ελληνοκεντρισμός κυριολεκτικά σημαίνει την αίσθηση υπεροχής του ελληνικού στοιχείου έναντι του ξένου, ανάγοντας την ελληνικότητα σε απόλυτη αξία. Με την εμφάνιση του Μοντερνισμού στην Ευρώπη και τη σταδιακή εξάπλωσή του, γεννιέται στην ελληνική διάνοηση η ανάγκη μιας ιδιαίτερης ταυτότητας μέσα στο διεθνές λεξιλόγιο. Η ανάγκη αυτή ήταν απόλυτα δικαιολογημένη αν αναλογιστούμε τα τραγικά βιώματα της γενιάς αυτής: μικρασιατική καταστροφή συνεπώς κατάρρευση της Μεγάλης Ιδέας, άφιξη προσφύγων που προσπαθούσαν να ενσωματωθούν στον ελλαδικό χώρο και βέβαια οι πολιτικές ζυμώσεις που κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου (1917-1940) ήταν έντονες τόσο στον εσωτερικό χώρο όσο και στον εξωτερικό. Μπορούμε επομένως να πούμε πως το αίτημα της ελληνικότητας παρουσιάζεται σαν άμυνα, από το φόβο απέναντι στο διεθνισμό του μοντερνισμού και είναι ένα γενικό αίτημα καθώς εκφράζει απ' τη μια μεριά τους εθνικόφρονες κριτικούς όπως ο Κ. Τσάτσος που βλέπει τις εθνικές παραδόσεις να απειλούνται από την πρωτοπορία αλλά και από την άλλη καλλιτέχνες πρωτοπόρους όπως ο Γ. Σεφέρης που έθεσαν στον εαυτό τους το αίτημα της εθνικής ταυτότητας ώστε να μη γίνουν αναπαραγωγοί ξένων προτύπων.

Είναι γεγονός πως η καλλιτεχνική και πνευματική παραγωγή βρισκόταν σ' ένα τέλμα. Η Γενιά του '30 μέσα σ' ένα κλίμα αναζήτησης της ελληνικότητας (δηλαδή έχοντας την αίσθηση μιας ριζικής αλλαγής ήθελαν να δημιουργήσουν μια νέα αισθητική αντίληψη όχι πιστή αντανάκλαση των καθιερωμένων αλλά κάτι που να πηγάζει σαν θετική αντίδραση από τα καθιερωμένα) ανατρέχει στο παρελθόν και υιοθετεί όλα εκείνα τα στοιχεία που ταιριάζουν με τα χαρακτηριστικά κάποιων κινημάτων του μοντερνισμού. Έτσι λοιπόν δημιουργείται το ρεύμα της παράδοσης που είναι το κυρίαρχο την περίοδο του μεσοπολέμου στην Ελλάδα. Πρόκειται για μια καλλιτεχνική επανάσταση που δεν έχει τη μορφή της αστήρικτης και αυθαίρετης βίας όπως οι διάφοροι μοντερνισμοί. Η ελληνική τέχνη δεν ήταν αφενός έτοιμη να δεχτεί την απότομη ρήξη που επιχειρεί ο μοντερνισμός με το παρελθόν και αφετέρου η ελληνική κοινωνία δεν μπορούσε να διακόψει το γόνιμο διάλογο με το παρελθόν της.

Η δημιουργία μιας ελληνοκεντρικής τέχνης εξέφραζε την προσπάθεια κατάκτησης της εθνικής αυτογνωσίας και αναπτύχθηκε μέσω ενός μηχανισμού εξελληνισμού ιδεολογικού και μορφολογικού, του έργου τέχνης σε οποιαδήποτε μορφή του, είτε αναφερόμαστε στην ποίηση είτε στη ζωγραφική.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες γίνεται βέβαια κατανοητό πως δεν είναι παράδοξο να μιλάμε για ελληνικότητα στην τέχνη, ούτε να τη θεωρούμε απλά σαν επιδίωξη. Ήταν μια αισθητική προϋπόθεση που αποτυπώθηκε στα έργα μεγάλων καλλιτεχνών όπως του Φ. Κόντογλου, του Κ. Παρθένη, του Γ. Τσαρούχη και αμέτρητων ακόμα καλλιτεχνών είτε με την επιλογή θέματος από το ιστορικό συνεχές - για παράδειγμα από τη μυθολογία είναι εμπνευσμένο το έργο του Στέρη "Αριάδνη" είτε με την επιλογή βυζαντινών εκφραστικών μέσων όπως συμβαίνει στο έργο του Κόντογλου.

Έφη Γουγουλιά
Πτυχιούχος Φιλοσοφικής Σχολής



Γνωμικά, ρητά και αποφθέγματα για... Ταξίδια

- "Σαν βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη, να εύχεται να 'ναι μακρύς ο δρόμος [...] Πάντα στο νου σου να 'χεις την Ιθάκη. Το φτάσιμο εκεί είναι ο προορισμός σου [...] Η Ιθάκη σ' έδωσε τ' ωραίο ταξίδι [...] 'Ηδη θα το κατάλαβες οι Ιθάκες τι σημαίνουν" [Κ. Καβάφης]
- Δεν ταξιδεύει κανείς για να φτάσει. Ταξιδεύει για να ταξιδεύει [Παροιμία]
- Όποιος ζήσει θα ιδεί, μα όποιος περπατήσει θα ιδεί περισσότερα [Παροιμία]
- Ο πολυταξιδεμένος και πολύξερρος [Παροιμία]
- "Πολλών δ' ανθρώπων ίδεν άστεα και νόον έγνω" [Όμηρος, Οδύσσεια α 3]
- "Περιπλεύσαι πολλές πόλεις καλόν" [Πλούταρχος, Περί παιδων αγωγής, Χ C]
- Ταξιδιώτης χωρίς παρατηρητικότητα είναι πουλί χωρίς φτερά [Σααδή]
- Ο σοφός περιηγείται, ο ανόητος περιπλανάται
- Τα ταξίδια καταστρέφουν τις προλήψεις [Μαρτέν]
- Η ψυχή του ταξιδιού είναι η ελευθερία, η απόλυτη ελευθερία να σκέφτεσαι, να αισθάνεσαι και να κάνεις ό,τι θέλεις [Γουίλλιαμ Χάζλιτ (1778-1830)]
- "Το ταξίδι ενεργοποιεί συναισθήματα που βρίσκονται σε λήθαργο" [Ιάσων Ευαγγέλου]
- Σήκω παιδί μου. Όταν θα τελειώσει αυτό το ταξίδι, θα έχεις όλον τον καιρό να κοιμηθείς [Άλφρεντ Χάουζμαν (1859-1936)]
- Κάνε ταξίδια. Τόλμησέ τα! Δεν υπάρχει τίποτ' άλλο [Τέννεσι Ουίλιαμς]
- Ένα ταξίδι χιλίων χιλιομέτρων αρχίζει μ' ένα βήμα [Κομφούκιος]
- Μόνο όσοι διακινδυνεύουν να πάνε πολύ μακριά, μπορούν να μάθουν πόσο μακριά μπορεί κανείς να πάει [Τ.Σ. Έλιοτ]
- "Ποια είναι η διαφορά του ταξιδιώτη και του τουρίστα; Ο τουρίστας πηγαίνει σε ένα μέρος και σκέφτεται την επιστροφή του, ο ταξιδιώτης αναχωρεί και δεν ξέρει εάν και πότε θα επιστρέψει" (Απόσπασμα από το "Τσάι στην Σαχάρα" του Πωλ Μπόουλες)
- Ο ουσιαστικός σκοπός ενός ταξιδιού δεν είναι να πας σε μια ξένη χώρα, είναι να δεις επιτέλους τη δική σου χώρα σαν να ήταν ξένη [Gilbert K. Chesterton (1874-1936), άγγλος δημοσιογράφος]
- Το ταξίδι είναι κάτι σαν πόρτα από όπου βγαίνεις από την πραγματικότητα για να μπεις σε ένα χώρο ανεξερεύνητο που μοιάζει με όνειρο [Guy De Maupassant (1850-1893), γάλλος συγγραφέας]
- Νίκο Καζαντζάκη, ρωτάει ο Ρομπέρ Σαντούλ, ποιο πράμα είχε τη μεγαλύτερη επίδραση στη ζωή σας; -Τα όνειρα και τα ταξίδια! απαντάει αδιάσταχα ο Καζαντζάκης (...) Ένας αρχαίος Αιγύπτιος είχε πει: Μακάριος ο άνθρωπος που είδε το πιο πολύ νερό στη ζωή του! (...) Αυτό προσπαθώ να κάνω κι εγώ: Να δω όσο μπορώ πιο πολύ νερό και πιο πολλή γη, προτού πεθάνω..." [Νίκου Καζαντζάκη, Ταξιδεύοντας. Ιαπωνία - Κίνα]
- "Τα μάτια μου γιόμωσαν, η ψυχή χάρηκε, ο νους ξεκοσκινίζει, ρίχνει στη λησμονιά τα περιττά κι επικίντυνα, και κρατάει μονάχα ό,τι είναι ικανός να μετουσιώσει χωρίς κίντυνο. Χωρίς να σπείρει την αναρχία στη στενή πειθαρχημένη περιοχή του. Ο νους είναι ο έμπορος, ο φοβερός τοκογλύφος, από κάθε ταξίδι όπου κιντύνεψε η ψυχή αυτός ζητάει να εισπράξει το κέρδος" [Νίκου Καζαντζάκη, Ταξιδεύοντας. Ιαπωνία - Κίνα]
- "Όσο περισσότερο σκέφτεσαι το τέρμα του ταξιδιού, τόσο χάνεις το ταξίδι" [Ιάσων Ευαγγέλου]
- "Στο ταξίδι, φρόντισε να πάρεις μαζί και την ψυχή σου. Αλλιώς μείνε στο σπίτι κι άφησε την ψυχή σου να ταξιδέψει. Είναι προτιμότερο" [Ιάσων Ευαγγέλου]
- Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ταξιδεύει μέσα του κι απέξω να μένει ακίνητος [James Allen]
- "Τα βιβλία ακυρώνουν τα ταξίδια, με τον ίδιο τρόπο που δεν οξύνουν, αλλά κατευνάζουν κάποτε τις επιθυμίες. Στρέφεις την υδρόγειο κατά το κέφι σου και αντί να ανεβείς σε κάποιο αεροπλάνο, σκαρφαλώνεις σε μια βιβλιοθήκη, όπου όλα είναι τακτοποιημένα, ταξινομημένα και ευεξήγητα. Τα ταξίδια τότε καταντούν -ή μοιάζουν- περιττά" [Αναστάσης Βιστωνίτης, Το ρόδο και ο λωτός, σελ. 21-22]
- Διαβάζω θα πει ταξιδεύω. Όποιος περιφρονεί το διάβασμα, περιφρονεί τα ταξίδια [Κωστής Παλαμάς]
- "Υπάρχουν τριών ειδών ταξίδια: α) στον εξωτερικό φυσικό κόσμο, β) στον εσωτερικό κόσμο των ανθρώπων και γ) στον δικό μας εσωτερικό κόσμο" [Ιάσων Ευαγγέλου]
- "Το πιο μακρύ ταξίδι μου εσύ..." [Ελληνικό τραγούδι]